

Bruselj, 10. junij 2021
(OR. en)

9694/21

CLIMA 143
ENV 420
SAN 393
AGRI 272
FORETS 34
ENER 272
TRANS 389
ECOFIN 590

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Datum:	10. junij 2021
Prejemnik:	delegacije

Št. predh. dok.:	9419/21
Št. dok. Kom.:	6521/21 - COM(2021) 82 final

Zadeva:	Oblikovanje Evrope, odporne proti podnebnim spremembam – nova strategija EU za prilagajanje podnebnim spremembam
	– sklepi Sveta

V prilogi vam pošiljamo sklepe Sveta o navedeni temi, ki jih je Svet odobril na 3800. seji 10. junija 2021.

Oblikovanje Evrope, odporne proti podnebnim spremembam – nova strategija EU za prilagajanje podnebnim spremembam

– Sklepi Sveta –

SVET EVROPSKE UNIJE –

OB SKLICEVANJU na sklepe Sveta:

- Biotska raznovrstnost – potrebno je nujno ukrepanje¹
- Strategija „od vil do vilic“²
- o perspektivah za politike EU, povezane z gozdovi, in gozdni strategiji EU po letu 2020³
- Podnebna in energetska diplomacija – uresničevanje zunanje razsežnosti evropskega zelenega dogovora⁴;

OB PRIZNAVANJU neločljive povezave med izgubo biotske raznovrstnosti in podnebnimi spremembami, pa tudi rešitvami za vsakega od obeh vprašanj in vplivi nanju;

OB PRIZNAVANJU, da so ekstremni dogodki, povezani s podnebnimi spremembami, vse pogostejši, intenzivnejši in postajajo stalnica ter da postopni procesi v naravi vplivajo na vse večja območja, kar povečuje tveganje za znatne človeške, materialne in naravne izgube;

¹ 12210/20.
² 12099/20.
³ 12695/1/20 REV 1.
⁴ 5263/21.

OB PRIZNAVANJU, da morajo Evropska unija in njene države članice ter vse druge države nujno okrepiti svojo sposobnost prilagajanja, okrepiti odpornost in zmanjšati ranljivost za podnebne spremembe, kar je ključni element dolgoročnega globalnega odziva na podnebne spremembe; OB UGOTAVLJANJU splošne stroškovne učinkovitosti prilagoditvenih ukrepov, predvsem z uporabo sonaravnih rešitev z zaščitnimi ukrepi, ter oprijemljivih dodatnih koristi za naravo, družbo in gospodarstvo, ki jih lahko prinese uspešna prilagoditev podnebnim spremembam;

OB PRIZNAVANJU, da so prizadevanja za prilagajanje poleg prizadevanj za blažitev ključnega pomena za zagotovitev odpornosti družb in ekosistemov na obstoječa in načrtovana podnebna tveganja; OB POUDARJANJU, da je treba zagotoviti, da se vse povezane pobude v okviru evropskega zelenega dogovora medsebojno podpirajo;

OB ZAVEDANJU, da je strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 ena od ključnih pobud evropskega zelenega dogovora in da je njen namen doseči, da bi gospodarstvo EU postalo trajnostno in podnebno nevtrarno do leta 2050, ter zavarovati, obnoviti in trajnostno izkoriščati biotsko raznovrstnost, izboljšati dobrobit in zdravje državljanov ter zagotoviti, da bo gospodarstvo EU trajnostno, krožno in vključujoče;

OB PRIČAKOVANJU sprejetja evropskih podnebnih pravil, ki bodo zahtevala, da ustrezne institucije Unije in države članice zagotovijo stalen napredek pri izboljšanju sposobnosti prilagajanja, krepitvi odpornosti in zmanjšanju občutljivosti na spremembe podnebja v skladu s členom 7 Pariškega sporazuma;

OB PRIZNAVANJU dela, ki so ga EU in njene države članice že opravile, tudi na podlagi prilagoditvene strategije EU iz leta 2013; OB POUDARJANJU, da so vse države članice sprejele nacionalno prilagoditveno strategijo in/ali načrt;

OB PRIZNAVANJU nacionalne narave in potreb prilagajanja podnebnim spremembam, saj so posledice podnebnih sprememb odvisne od nacionalnih, regionalnih in lokalnih razmer;

OB PRIZNAVANJU odgovornosti držav članic pri oblikovanju odzivov politike na podnebne spremembe in tveganja ter pomena oblikovanja odzivov EU na skupne in mednarodne izzive prilagajanja; OB POUDARJANJU, da mora EU podpirati in dopolnjevati ukrepe držav članic za zaščito svojih državljanov;

OB PRIZNAVANJU, da je treba pri prilagoditveni politiki in ukrepih upoštevati socialno razsežnost podnebnih sprememb, vključno s pomenom vključevanja vidika spola, zagotavljanjem pravične odpornosti in posvečanjem posebne pozornosti najbolj ranljivim skupinam, ki so nesorazmerno prizadete zaradi podnebnih tveganj –

Oblikovanje Unije, odporne proti podnebnim spremembam

1. ODLOČNO POZDRAVLJA sporočilo Komisije „Oblikovanje Evrope, odporne proti podnebnim spremembam – nova strategija EU za prilagajanje podnebnim spremembam“ (v nadaljnjem besedilu: strategija); PRIZNAVA, da je strategija ključna pobuda evropskega zelenega dogovora za zeleno preobrazbo in trajnostno rast; PODPIRA dolgoročno vizijo Unije, odporne na podnebne spremembe, do leta 2050, ki bo v celoti prilagojena neizogibnim negativnim posledicam podnebnih sprememb;

2. MENI, da mora okrevanje gospodarstva po pandemiji temeljiti na učinkovitih, uspešnih in trajnostnih rešitvah, ki se usmerjajo na povečanje odpornosti na podnebne spremembe, predvsem na sonaravne rešitve⁵, vključno z ekosistemskim prilagajanjem, spodbujanjem prilagajanja podnebnim spremembam in njihove blažitve, krepitvijo in spodbujanjem zaščite biotske raznovrstnosti, prispevanjem k ciljem trajnostnega razvoja in zagotavljanjem prehranske varnosti; PRIZNAVA, da so za sonaravne rešitve potrebna trdna okoljska in socialna varovala, da bi ustvarili rešitve, ki koristijo vsem, za prilagajanje podnebnim spremembam, blažitev in ohranjanje biotske raznovrstnosti;

Pametnejše prilagajanje

3. PRIZNAVA, da je izboljšanje obvladovanja podnebnih sprememb in tveganja nesreč ter sistemov zgodnjega opozarjanja ključnega pomena za preprečevanje in zmanjševanje materialnih in naravnih izgub ter človeških žrtev, zmanjšanje gospodarskih in družbenih stroškov, izboljšanje zdravja in dobrega počutja državljanov ter izboljšanje odpornosti in krepitev biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev; v zvezi s tem POUDARJA, da je treba izmenjati in pridobiti bolj primerljive in boljše podatke za ocenjevanje podnebnih tveganj ter bolje izkoristiti obstoječe podatke, znanje in platforme za opredelitev morebitnih večrazsežnostnih vplivov nevarnosti, povezanih s podnebjem;

⁵ Gl. na primer https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/research-area/environment/nature-based-solutions_en: „Rešitve, ki najdejo svoj vir in podporo v naravi, so stroškovno učinkovite, sočasno zagotavljajo okoljske, družbene in gospodarske koristi ter pomagajo okrepiti odpornost,“ kot je navedeno v sklepih Sveta z naslovom Biotska raznovrstnost – potrebno je nujno ukrepanje.

4. POUDARJA, da je treba kulturno dediščino prilagoditi naravnim nesrečam in postopnim posledicam podnebnih sprememb, hkrati pa ohraniti vrednote, ki jih predstavlja ta dediščina; v zvezi s tem IZPOSTAVLJA pomen vključevanja in uporabe strokovnega znanja s področju arhitekture, oblikovalstva in varovanja kulturne dediščine; POUDARJA, da bi si bilo treba prizadevati za celostne pristope k obvladovanju tveganja nesreč v grajenem okolju, vključno z grajeno dediščino in kulturnimi krajinami, in sicer s posebnimi dejavnostmi, kot so obvladovanje tveganja nesreč v skupnosti, vključevanje vidikov odpornosti na podnebne spremembe v merila za gradnjo in obnovo stavb in kritične infrastrukture ob hkratnem varovanju kulturne dediščine, pripravljenosti na nesreče in odzivanja na izredne razmere, sistemi zgodnjega opozarjanja, infrastrukturna podpora, ocene tveganja za več nevarnosti, načrtovana preselitev in odporna sredstva za preživetje, s čimer bi se okrepila pripravljenost na nesreče, hkrati pa povečala odpornost evropskih naselij in skupnosti;
5. PODPIRA namero Komisije, da okrepi razvoj in uporabo digitalnih tehnologij za zbiranje in predstavitev podatkov ter scenarije podnebnih sprememb, da bi podprla informirano odločanje, vključno z izmenjavo znanja, najboljših praks in rešitev, pri tem pa uporabila sinergije in preprečila podvajanje prizadevanj in struktur; v zvezi s tem POUDARJA predvsem pomen nadaljnjega razvoja programa Copernicus za ocenjevanje učinkov podnebnih sprememb, vključno s podatki na regionalni in lokalni ravni, v primeru očitnih sinergij in potreb, ter v zvezi s tem POZDRAVLJA ustanovitev centra znanja za opazovanje Zemlje; SPODBUJA Komisijo, naj upošteva nacionalni razvoj in specifikacije;
6. POUDARJA vlogo platforme Climate-ADAPT in POZDRAVLJA namero Komisije, da v posvetovanju z državami članicami dodatno posodobi in razširi svoje zmogljivosti, vključno z njeno vlogo pri krepitvi spremljanja in vrednotenja prilagajanja; POZIVA Komisijo in države članice, naj platformo Climate-ADAPT tesneje povežejo z nacionalnimi platformami ter lokalne in regionalne organe podprejo pri zagotovitvi dostopa do podatkov o tveganjih, povezanih s podnebjem, in tehnologij za znanja o prilagajanju; SPODBUJA Komisijo, naj postopoma zagotovi ta povezana orodja v vseh uradnih jezikih EU;

7. UGOTAVLJA, da podnebne spremembe in posledične geografske spremembe v porazdelitvi patogenov ter pogostejši in ekstremnejši vremenski pojavi, kot so vročinski valovi, poplave ali viharji, pomembno vplivajo na zdravje in kakovost življenja; zato POZDRAVLJA ustanovitev evropske opazovalnice podnebja in zdravja; POUDARJA, da je treba nadalje opredeliti odgovornosti in cilje opazovalnice zdravja, tudi v zvezi z obstoječimi in prihodnjimi institucijami, ter PRIZNAVA pomen pristopa „eno zdravje“;

Bolj sistematično prilagajanje

8. POUDARJA, da je treba spodbujati sistemsko naravo prilagajanja s krepitvijo vključevanja prilagajanja v vse ustrezne zakonodajne akte in politike na skladen in dosleden način na vseh ustreznih ravneh, tudi z okrepljenim medsektorskim komuniciranjem in usklajevanjem, pa tudi z uporabo obstoječih procesov, instrumentov in ukrepov za krepitev odpornosti; POUDARJA, da morajo vse prilagoditvene strategije in načrti na vseh ravneh temeljiti na najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazih, pri tem pa spoštovati previdnostno načelo; POZDRAVLJA predlagana načela skladnosti politike: zagotavljanje, da se pri urejanju in financiranju upoštevajo učinki podnebnih sprememb in s tem povezana tveganja, da ne bi prihajalo do nove izpostavljenosti; zmanjšanje obstoječega tveganja s krepitvijo odpornosti, preprečevanja in pripravljenosti ter obvladovanje preostalega tveganja;

9. POUDARJA pomen procesa spremljanja in vrednotenja za oceno učinkovitosti in uspešnosti politik in ukrepov prilagajanja; poleg tega POZIVA Komisijo, naj v tesnem sodelovanju z državami članicami oblikuje nadaljnje smernice o spremljanju in vrednotenju prilagajanja, tudi z uporabo usklajenega okvira standardov in kazalnikov, v katerem so upoštevane regionalne in lokalne posebnosti, ki jih je mogoče vključiti v geografske informacijske sisteme, ki podpirajo ocene ranljivosti na teritorialni ravni; ter v tesnem sodelovanju z državami članicami zagotovi smernice za določitev skupnih načel in praks za opredelitev, razvrščanje in preudarno obvladovanje pomembnih fizičnih podnebnih tveganj pri načrtovanju, razvoju, izvajanju in spremljanju projektov, in sicer z ocenami podnebne ranljivosti in tveganja na podlagi ustreznih standardov ISO ter evropskih standardov in metod, ki jih države članice že uporabljajo; poleg tega POUDARJA, da je treba preprečiti podvajanje zahtev glede zbiranja, spremljanja in vrednotenja podatkov ter spodbujati sinergije z obstoječimi postopki in obveznostmi poročanja na ravni Unije ali mednarodni ravni, pri tem pa graditi na nacionalnih izkušnjah in praksah;
10. UGOTAVLJA, da je treba razviti dodatna orodja za vključitev podnebnih scenarijev in morebitnih vplivov v gospodarske in finančne politike, da bi okrepili odpornost makrofiskalnih ukrepov in zagotovili, da bodo finančni in fiskalni okviri odporni na podnebne spremembe in trajnostni; POZIVA Komisijo, naj v posvetovanju z državami članicami dodatno preuči načine za merjenje in obvladovanje morebitnega vpliva podnebnih tveganj na javne finance, in obenem preprečuje podvajanje zahtev za zbiranje, spremljanje in vrednotenje podatkov ter se izogiba ustvarjanju dodatnega upravnega bremena;

11. POZDRAVLJA namero Komisije, da razišče načine za nadaljnjo poenostavitev in spodbujanje sodelovanja med lokalnimi, regionalnimi in nacionalnimi ravni pri njihovih prizadevanjih za prilagajanje; POUDARJA pomen povečanja lokalne in regionalne odpornosti, vloge lokalnih in regionalnih uprav kot ključnih gonil prilagajanja in potrebo po ustreznih podpori na ravni Unije ob upoštevanju načela subsidiarnosti; POUDARJA, da je izvajanje ukrepov in rešitev za prilagajanje podnebnim spremembam v veliki meri odvisno od lokalnih in regionalnih razmer, vključno z izvajanjem sonaravnih rešitev, ki bodo omogočile učinkovito in uspešno obravnavo posebnih podnebnih ranljivosti, pri čemer je treba upoštevati tudi druge okoljske ranljivosti in razpoložljivost sladke vode skozi vse leto; POZIVA Komisijo, naj lokalnim in regionalnim oblastem v posvetovanju z državami članicami zagotovi dodatno znanje, izobraževanje in informacije o najboljših praksah in rešitvah, ki so ključnega pomena za spodbujanje lokalnih ukrepov in naložb v prilagajanje, pri čemer naj se opre na obstoječe smernice in znanje, pri katerih se upoštevajo nacionalne posebnosti;
12. OPOZARJA, da je treba državljane še bolj vključiti in opolnomočiti, da bi okrepili ukrepe za prilagajanje in zagotovili vodstvo nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov in skupnosti pri oblikovanju in izvajanju prilagoditvenih ukrepov za spodbujanje poštenega in pravičnega doseganja odpornosti; v zvezi s tem POZDRAVLJA evropski podnebni pakt; POUDARJA, da je treba upoštevati vidike socialne pravičnosti in distribucijske učinke posledic podnebnih sprememb ter zagotoviti, da nihče ne bo zapostavljen; POZDRAVLJA prizadevanja za spodbujanje strategij in politik za dolgoročno gospodarsko diverzifikacijo, ki delavcem omogoča, da se prekvalificirajo in izvedejo premik v sektorje zelene rasti, hkrati pa zagotovijo dovolj visoko usposobljene delovne sile; poleg tega POZDRAVLJA podporo izobraževanju in usposabljanju z namenom prekvalificiranja in izpopolnjevanja delavcev za pošteno in pravično odpornost;

Hitrejšje prilagajanje

13. POUDARJA, da je treba nujno zagotoviti ustrezno financiranje za pospešitev ukrepov prilagajanja; v zvezi s tem OPOZARJA na cilj, da se poraba sredstev za podnebne ukrepe in prilagajanje v večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027 poveča na vsaj 30 %, v okviru instrumenta za okrevanje in odpornost pa na vsaj 37 %; SI BO ŠE NAPREJ ODLOČNO PRIZADEVAL za uresničitev letnega cilja porabe za biotsko raznovrstnost v večletnem finančnem okviru leta 2024 v višini 7,5 %, leta 2026 in leta 2027 pa 10 %, pri čemer je treba upoštevati sedanja prekrivanja med podnebnimi cilji in cilji na področju biotske raznovrstnosti; POZDRAVLJA tudi časovni načrt za podnebno banko za obdobje 2021–2025, ki ga je pripravila skupina Evropske investicijske banke (EIB), in povečano ambicioznost glede prilagajanja podnebnim spremembam ter z zanimanjem pričakuje prihodnji načrt EIB za prilagajanje;
14. POUDARJA, da morata zasebni in javni sektor tesneje sodelovati, zlasti pri financiranju prilagajanja; PRIZNAVA ključno vlogo zasebnega sektorja pri zagotavljanju potrebne tehnologije in rešitev ter pridobivanju in pritegovanju potrebnega kapitala; se v zvezi s tem ZAVEDA pomena taksonomije EU za opredelitev in razvoj trajnostnih dejavnosti za prilagajanje podnebnim spremembam, ob upoštevanju načela, da se ne škoduje bistveno, v smislu uredbe EU o taksonomiji⁶ in ob izogibanju neustreznemu prilagajanju; POZIVA Komisijo, naj izpostavi primere najboljše prakse in rešitve na področju financiranja prilagoditvenih ukrepov v javnem in zasebnem sektorju;

⁶ Člen 17 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088.

15. POUDARJA, da je potrebno boljše razumevanje izpostavljenosti zasebnih naložb tveganjem, povezanim s podnebjem; v zvezi s tem POZDRAVLJA začetka veljavnosti uredbe o razkritjih trajnostnega financiranja⁷ in objavo predloga Komisije za revizijo direktive o nefinančnem poročanju ter Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE prihodnjo prenovljeno strategijo za trajnostno financiranje;
16. SE ZAVEDA pomena raziskav in inovacij za boljše razumevanje vplivov podnebnih sprememb in razvoj prilagoditvenih rešitev; POZDRAVLJA predlagano vlogo misije „Prilagajanje podnebnim spremembam, vključno s preobrazbo družbe“ iz programa Obzorje Evropa, pa tudi drugih misij, povezanih s prilagajanjem: „Zdravje tal in hrana“, „Podnebno nevtralna in pametna mesta“ ter „Zdravi oceani, morja, obalne in celinske vode“, pri uvajanju rešitev, s katerimi bi izboljšali pripravljenost Evrope na podnebne spremembe, pospešili ukrepe za prilagajanje in poglobili družbeno preobrazbo v smeri odpornosti proti podnebnim spremembam; POUDARJA, da je treba pri izvajanju misij programa Obzorje Evropa, povezanih s prilagajanjem, upoštevati vse kritično pomembne ekosisteme; POZIVA Komisijo in države članice, naj prizadevanja usmerijo v nadgradnjo uspešnih pilotnih študij in izvajanje ukrepov ter zagotovijo, da se bodo v znanstvenih raziskavah, ki jih financira EU, obravnavale tudi posebne potrebe na regionalni in lokalni ravni;

⁷ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev, UL L 317, 9.12.2019, str. 1.

17. SE ZAVEDA, kako pomembna je povezanost podnebja in voda, saj so številne nevarnosti, ki jih prinašajo podnebne spremembe, povezane s hidrološkim sistemom (dvig morske gladine, močnejše padavine, poplave, pomanjkanje vode in suše, taljenje ledenikov, spremembe snežne odeje in stanja morskega ledu); OPOZARJA na izzive, povezane s povečanim tveganjem za nastanek razmer, v katerih vode primanjkuje ali pa je je preveč, zlasti pojava hudih suš in sprememb glede razpoložljivosti sladke vode, ki so med drugim posledica spremembe padavinskega režima, tako glede količine kot kakovosti in porazdelitve skozi vse leto; poleg tega POUDARJA, da se bo problem pomanjkanja vode še poglobil zaradi naraščajočih temperatur, zlasti na sušnih in polsušnih območjih, s čimer se bo povečalo izhlapevanje vode, večje pa bodo tudi potrebe po njej v različnih okoljih, tudi mestnem in kmetijskem, in POTRJUJE, da so trajnostno gospodarjenje z vodo in zdravi ekosistemi, povezani z vodo, ključni za splošno odpornost proti podnebnim spremembam; PODPIRA nadaljnje spodbujanje integriranega upravljanja vodnih virov ter učinkovitega trajnostnega in integriranega upravljanja voda, v kar morajo biti vključeni vsi sektorji, s čimer se spodbuja sodelovanje pri čezmejnih izzivih, povezanih z vodo;
18. POZIVA k integriranemu medsektorskemu in čezmejnemu upravljanju voda, ki bo pripomoglo k večji odpornosti, spodbujanju trajnostne rabe vode, varstvu in ohranjanju vodnih ekosistemov ter izboljšanju strategij za obvladovanje tveganja poplav, pomanjkanja vode in suše, poleg tega pa bo vključevalo prihodnja tveganja poplav in suše ter vzpostavilo pravočasno in zanesljivo izmenjavo podatkov in zgodnje opozarjanje;

19. UGOTAVLJA, da so sonaravne rešitve ter trajnostno upravljanje, obnova in ohranjanje ekosistemov in njihovih storitev, s katerimi se povečuje ali ohranja biotska raznovrstnost in prispeva k širitvi območij z naravnimi habitati, posebno primerne za ukrepe za prilagajanje podnebnim spremembam, prav tako pa tudi drugi pristopi na podeželskih in mestnih območjih, s katerimi se med drugim spodbuja uporaba tehnologij in rešitev za varčevanje z vodo v kmetijstvu, na primer s preходом na poljščine, ki potrebujejo manj vode, ter z okolju prijaznejšimi mesti in spodbujanjem ponovne uporabe vode v industriji, kmetijstvu pa tudi pri urbanističnem načrtovanju, v gospodinjstvih in stavbah; OPOZARJA na njihovo pomembno vlogo pri izboljšanju odpornosti proti podnebnim spremembam, povezanim z vodo, kar je bistveno za ohranjanje zdravih voda, oceanov, tal, barij in močvirij, ter da lahko znatno povečajo oskrbo s čisto in sladko vodo ter zmanjšajo tveganje poplav in suše; poleg tega SE ZAVEDA, da je treba ukrepe za prilagajanje še bolj vključiti v trajnostno gospodarjenje z gozdovi, kot primer sonaravnih rešitev, ter poudarja, da imajo gozdovi večnamensko vlogo, zlasti pri stabilizaciji in ohlajanju lokalnih podnebij, regulaciji hidroloških krogov in pozitivnemu prispevku k ogljikovemu krogu;
20. POUDARJA, da je treba povečati valorizacijo ekosistemskih storitev v okviru sonaravnega pristopa k prilagajanju podnebnim spremembam, zlasti tistih, povezanih s trajnostnim kmetijstvom, odpornostjo gozdov, biotsko raznovrstnostjo in vodnim krogom; v zvezi s tem OPOZARJA na pobudi ZN „desetletje za obnovo ekosistemov 2021–2030“ in „desetletje oceanskih znanosti za trajnostni razvoj“; PRIZNAVA, da lahko ekosistemsko upravljanje virov in zmanjšanje stresorjev, ki niso povezani s podnebjem, izboljšata odpornost kopenskega in morskega ekosistema ter ohranita ekosistemske storitve; SE ZAVEDA škodljivega vpliva invazivnih tujerodnih vrst na naravne habitate in ekosistemske storitve ter UVRŠČA nadzor tujih vrst, zlasti tistih, ki postanejo invazivne zaradi podnebnih sprememb, med ukrepe za prilagajanje podnebnim spremembam;
21. UGOTAVLJA, da mora biti prilagajanje podnebnim spremembam vključeno med vidike in v upravljanje prostorskega načrtovanja v okvirih EU in držav članic ter da je treba upoštevati morebitne vplive podnebnih sprememb pri prostorski porazdelitvi podnebnih tveganj ter tveganju in izvedljivosti projektov ter pri splošni dolgoročni racionalnosti modelov prostorskega urejanja;

22. POZDRAVLJA niz ukrepov, opredeljenih v sporočilu Komisije, saj določajo smernice glede zbiranja podatkov, najboljših praks in poročil s področja vpliva podnebnih sprememb ter o tem, kako izvajati dejavnosti za prilagajanje; POZIVA Komisijo, naj državam članicam pošlje dodatne informacije o različnih izvedbenih ukrepih in instrumentih strategije ter časovni okvir zanje, naj redno obvešča Svet o izvajanju pobud iz sporočila ter poskrbi za udeležbo držav članic med fazo izvajanja strategije;
23. SE STRINJA, da je treba povečati stopnjo razširjenosti zavarovanja za nesreče, povezane s podnebjem, da bi zmanjšali gospodarske in družbene izgube v primeru skrajnih vremenskih in naravnih nesreč; SE STRINJA, da je uporaba zavarovanja kot mehanizma prenosa tveganja za kritje finančnih izgub, povezanih s podnebnimi tveganji, eden od korakov k okrepljenemu obvladovanju in predvidevanju tveganj, ki lahko prihrani odzivanje po nesrečah. POZIVA Komisijo, naj v posvetovanju z državami članicami ter ob upoštevanju in nadgrajevanju obstoječih okvirov oblikuje okvir za spodbujanje uporabe zavarovanj pred tveganji, povezanimi s podnebjem, da bi podprla države članice pri spodbujanju nacionalnih shem zavarovanja za primer naravnih nesreč, ki uporabnike spodbujajo k naložbam v prilagajanje;
24. SE STRINJA, da se najbolj oddaljene regije EU že srečujejo z velikimi izzivi prilagajanja zaradi svojih specifičnih ranljivosti, zaradi česar so še posebej izpostavljene vplivom podnebnih sprememb; POZDRAVLJA vsa prizadevanja za blažitev teh vplivov, kot so izmenjava najboljših praks in rešitev med najbolj oddaljenimi regijami in njihovimi sosedami v zvezi s skupnimi izzivi prilagajanja, ter poziva Komisijo in države članice, naj jih podpirajo, pozdravlja pa tudi odobritev globalnih in regionalnih pobud, povezanih s prilagajanjem;
25. SE STRINJA, da se tudi druge regije EU in pridružena ozemlja, na primer v Sredozemlju in na Arktiki, vključno z otoki in otoškimi državami, spopadajo s posebnimi izzivi, povezanimi s podnebnimi spremembami;

Okrepitev mednarodnega ukrepanja

26. POZDRAVLJA vključitev mednarodne razsežnosti v strategijo, saj imajo škodljivi vplivi podnebnih sprememb daljnosežne učinke tako v Uniji kot zunaj nje; OPOZARJA, da je bil v Pariškem sporazumu določen globalni prilagoditveni cilj, ki zajema izboljšanje sposobnosti prilagajanja, krepitev odpornosti in zmanjšanje občutljivosti na spremembo podnebja, ter priznan pomen podpore prilagoditvenim prizadevanjem in s tem povezanega mednarodnega sodelovanja; PRIZNAVA pomen uravnoteženega pristopa k ukrepom za blažitev in prilagajanje;
27. POZIVA Komisijo, naj v skladu s Pariškim sporazumom in ob kar največjem upoštevanju podnebnega svežnja iz Katovic pripravi poročilo EU o poteku prilagajanja ter ga predloži Svetu, da bi ga lahko ta v imenu Unije in njenih držav članic pravočasno predložil okvirni konvenciji UNFCCC za konferenco pogodbenic (COP26); POUDARJA, da bi moralo biti sporočilo Komisije o novi strategiji EU za prilagajanje podnebnim spremembam podlaga za poročilo EU o poteku prilagajanja, prav tako pa tudi informacije, ki jih države članice predložijo, kot je opisano v nadaljevanju; nadalje POZIVA države članice, naj po potrebi predložijo svoja nacionalna poročila o poteku prilagajanja v skladu s Pariškim sporazumom in ob upoštevanju, kolikor je to mogoče, podnebnega svežnja iz Katovic; POUDARJA, da bi bile lahko informacije o prilagajanju, ki jih države članice predložijo v skladu z obveznostmi poročanja na podlagi uredbe o upravljanju energetske unije, podlaga za te predložitve s strani držav članic;

28. POUDARJA, da so številni mednarodni partnerji že dolgo v prvih bojnih vrstah proti podnebnim spremembam in imajo dragocene izkušnje, ki lahko Evropi pomagajo, da postane odpornejša proti podnebnim spremembam; POUDARJA vlogo EU pri podpiranju prilagajanja na svetovni ravni in POUDARJA, da je treba še naprej podpirati države v razvoju, ki so še posebej izpostavljene škodljivim učinkom podnebnih sprememb, zlasti pa podpirati prilagajanje v najmanj razvitih državah, majhnih otoških državah v razvoju in Afriki; OPOZARJA na pomen sodelovanja pri razvoju sposobnosti prilagajanja z državami južnega sosedstva, Zahodnega Balkana in v okviru vzhodnega partnerstva;
29. SE ZAVEDA, da smo v vse bolj globaliziranem svetu vsi tesno povezani in da imajo vplivi podnebnih sprememb posredne čezmejne vplive in vplive na druge celine; POUDARJA, da je treba poglobiti politično sodelovanje z mednarodnimi in regionalnimi partnerji ter sosednjimi državami na področju prilagajanja podnebnim spremembam; OPOZARJA na pomen partnerstev več deležnikov z javnimi in zasebnimi subjekti, tudi zaradi izmenjave in uporabe spoznanj, strokovnega znanja in inovacij, na primer prek globalnega partnerstva InsuResilience; SE ZAVEDA pomena razvoja in izmenjave na dokazih utemeljenih informacij za ocenjevanje in obvladovanje podnebnih tveganj, spodbujanja zavarovanja in drugih mehanizmov za financiranje tveganja ter okrepitve spremljanja in ocenjevanja; POUDARJA, da je treba izmenjevati spoznanja in strokovno znanje o inovativnih rešitvah ter omogočiti uporabo lokalnega znanja in povečati odgovornost za ukrepe prilagajanja med lokalnimi organi in akterji; POUDARJA, da je k vzpostavljanju odpornosti na podnebne spremembe v nestabilnih državah in državah, ki so jih prizadeli konflikti, treba pristopiti z upoštevanjem povezave med humanitarnim delovanjem, razvojem in mirom; POUDARJA, da se z vplivi podnebnih sprememb povečujejo grožnje mednarodni stabilnosti in varnosti, ki prizadenejo zlasti ljudi v že tako nestabilnih in ranljivih položajih. OPOZARJA, da so potrebne ustrezne ocene podnebnih tveganj in predvidevanja, v katerih bodo izpostavljene morebitne posledice podnebnih sprememb za varnost;

30. POUDARJA, da bi moralo zunanje delovanje EU na področju prilagajanja temeljiti na gospodarskem, okoljskem in družbenem razvojnem modelu ciljev ZN za trajnostni razvoj, Pariškega sporazuma ter njegovih dolgoročnih ciljev in izvedbenega okvira, Sendajskega okvira za zmanjševanje tveganja nesreč in evropskega zelenega dogovora, pri čemer je treba upoštevati nacionalne postopke načrtovanja, politike in strategije držav v razvoju, ki so mednarodne partnerice EU;
31. SE ZAVEDA, da so za prilagajanje podnebnim spremembam v skladu s Pariškim sporazumom nujno potrebna mednarodna finančna sredstva tako iz javnih kot zasebnih virov ter da jih je treba učinkoviteje uporabljati za ukrepe prilagajanja podnebnim spremembam; PRIZNAVA, da je treba izboljšati kakovost, učinkovitost in predvidljivost financiranja prilagajanja; OPOZARJA, da so potrebna nepovratna sredstva za prilagajanje, zlasti za najbolj ranljive države, ter zasebna finančna sredstva za podporo ukrepom prilagajanja v partnerskih državah, tudi z vključevanjem prilagajanja podnebnim spremembam v vse finančne tokove; PONOVRNO POTRJUJE, da so EU in njene države članice zavezane nadaljnjemu povečanju mednarodnega financiranja ukrepov na področju podnebnih sprememb; POUDARJA, da bi morali instrumenti za zunanje financiranje uravnoteženo obravnavati ukrepe za blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje; POZIVA vse razvite države in druge strani, vključno z mednarodnimi finančnimi institucijami in razvojnimi bankami, ki lahko povečajo finančna sredstva za prilagajanje podnebnim spremembam v skladu s Pariškim sporazumom, naj to storijo, pri čemer naj skrbijo za preglednost pri izvajanju in stalno ocenjujejo učinkovitost zagotovljenih sredstev.
-